

1927-07-22

AFSENDER

Johanne Christine Larsen

MODTAGER

Astrid Warberg-Goldschmidt

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Sprog:

Da

Dateringsbegrundelse:

Datoen ses på poststemple

Generel kommentar:

Alhed Larsen døde en måned efter, at brevet blev skrevet. På dødsattesten er angivet australsk sovesyge som dødsårsag.

"paa Elevtogt": Ellen Sawyer kørte ud i folks hjem og underviste i klaverspil.

"en god periode med Agraren":

Adolph Larsen (Agraren) var kvartalsdranker.

Afsendersted:

Kerteminde

Modtagersted:

Hareskov Station

Omtalte personer:

Victor Bøttern

Ina Goldschmidt

Adolph Larsen

Alhed Larsen

Guðrun Larsen

Henning Larsen

Christine Mackie

Ellen Sawyer

Janna Schou

Hempel Syberg

- Weirsøe

Arkivplacering:

Kerteminde Egns- og Byhistoriske

Arkiv. Johanne C. Larsen til Astrid W, 1927-07-22, 2416

Trykt udgave:

Nej

Proveniens:

Indleveret af Pernille Marryat, Astrid Goldschmidts barnebarn

DOKUMENTINDHOLD

Alhed Larsen har været lidt i bedring. Dog har hun ingen kræfter, og hun er deprimeret. Det er svært for Alhed Larsen at udtale ordene. Hun er rasende på den tilkaldte sygeplejerske, som hun finder ond. Alhed får ikke lov at se sine breve.

Det er godt, at Astrid (Dis) har haft en god ferie. Ellen har været syg med tandbyld, men underviser nu igen.

Det er trist, at Ina (Sjums) behandler Astrid så dårligt. Mon det skyldes graviditeten?

Vilhelm (Klaks), Guðrun og Henning har været på besøg, og Henning har fået læreplads hos Bøttern. Vilhelm har været syg og er begyndt at se gammel ud.

TRANSSKRIFTION

[På forsiden af kuerten:]

Fru Astrid Warberg

att. Fru Weirsøe

Villabyen

Hareskov St.

Sjælland

[På forsiden af kuerten med en anden håndskrift:]

juli 1927

Om Bé's sygdom

19-4-2000.

Bibbe W.P.

[På kuertens bagside:]

JWarberg Larsen

Kjerteminde

[I brevet]

Flest Hilsner faar du selv lille kære Dis fra Din Junge.

Dette er skrevet i Hast og bliver ikke læst igennem

Kæreste lille Dis!

Tak for Dit Brev i Forgaars! Det var kedeligt jeg ikke fik skrevet i Gaar, det var paa min Dagsorden, sat som en smuk No 1, men saa fik vi fremmede derom senere. Men mon du dog var klar over at siden jeg havde Brev fra dig havde jeg skrevet baade Brev (et lille) og Kort til Dig att. Fru Weirsøe? det dulmer jo altid lidt paa Skriveenergien, naar man mener at det er den anden som "skylder". Siden jeg sidst skrev – det var Kortet om en Bedring – har vi atter haft Tilbagefald, men nu igen en absolut Bedring, selv om

den er saa aldeles minimal saa er det dog Bedring; Hjærtet har det rigtig godt, men det værste er et fuldkommen nervøst Sammenbrud, hun har ikke spor af Kræfter, kan ikke rejse sig op i Sengen – - værst er dog hendes Sindstilstand, hun er saa deprimeret det lille Skind at det er tæt op til Sindssyge; kan slet ingen Ting huske, kan ikke forme Ordene rigtig, vi maa stadig hjælpe hende ved at supplere. Hun er rigtignok dybt nede, stakkels Be; hun fik jo en Sygeplejerske, men Alhed hader hende og kan ikke tale om andet end om "hendes" Ondskab mod Alhed; det er jo saa oplagt sygt. Jeg har lige nu været derovre til Kaffe – mindre end ½ Time lød Parolen og det er i Dag en Uge siden jeg saa hende sidst, der maa spares paa hendes uendelig faa Kræfter. Christine kommer der næsten heller ikke; Chr. er nu selv saa nervøs saa hun daarlig kan udholde alle Klagerne over Sygeplejersken. Samme er forøvrigt ikke hvad vi kalder et dannet Menneske og har jo ikke Smidighed eller Overlegenhed nok til en saa vanskelig Pleje. Men trods alt: Fremgang er der selv om den er næsten usynlig.

Hvor jeg glæder mig over at du har saa god en Ferie og havde saadan et godt Besøg af Tutte, ja Tutte kan jo være – jeg mener er jo vældig sød, mit sidste Samvær med hende var til Onkel Sybergs Fødselsdag hvor hun jo begyndte Turen her hos os. - Elle har været lidt daarlig af Tandbyld og Øjne (Bygkorn) med Feber, men i Dag er hun da vist paa Elevtogt; Elle er jo tapper. Nu haaber jeg da ikke at det har spoleret noget ved din Ferie at jeg ikke har skrevet – å jeg fortryder det saadan! men kender du ikke at nogle Tider kan forløbe saa underlig spejede saa man ikke holder Rede paa Dagene der gaar. Vi er da a ["a" overstreget] ellers i en udm. god Periode med Agraren, men det med Alhed sætter vor Livsvirksomhed saa underlig ned.

Jeg kan godt forstaa, søde Dis, at du ikke tager op til Sjums, det vil dog vist være det bedste for jeres Forhold at du – som du altsaa gør – holder dig lidt tilbage Hvad i Alverden er der dog kommen i Vejen, det er dog saa forfærdelig unaturligt som lille Sjumse behandler dig, kan det ikke være paa Grund af hendes "Tilstand"? jeg er forfærdelig ked af det for dig, for selv om du ikke skriver meget om det, kan jeg jo forstaa, hvor det maa pine dig. Det er slemt slemt, naar der er noget i Vejen med Børnene. –

De Fremmede i gaar var Klaks Gudrun og Henning som kom i deres Bil for at tale med Bøttern om at faa Henning paa hans Kontor; det lykkedes, han blev antaget til 1st September og jeg søger nu Ophold til ham.

De var saa rørt og det var saa morsomt og vellykket at have dem; de var til Eftermiddagskaffe, Aftensmad og Aftenkaffe og det hele forløb saa festligt; Puf og Lysse var her til Aftensmad, Christine vilde først komme

senere, da de ikke alle vilde gaa paa en Gang før hun var lagt til Ro.
Klaks har været syg i Foråret og var kommen til at se saa gammel ud, han
slider vist saa meget i det. Jeg tror ikke din Hilsen kan have gjort Alhed
andet end godt, men hun maa ikke en Gang læse sine Breve selv. Hun
bliver holdt strængt det Skind, men det er jo nødvendigt. – Se nu om du
kan tilgive mig mit Smøleri; mon jeg nogen Sinde forbedrer mg? Hils Fru
Weirsø og lille Nus [brevet afsluttes øverst side 1]

Høst Hiloner paa du selv lille
Kendte fra din fuge.

Dette er skrevet i Hast og
blive ikke
Kæreste lille Ole! lat ingen

Tak for dit Brev i Forgaaen!
Det var betydelig j' ikke fik skrevet
i Gaar, det var paa mindags-
orden, sad som en smuk No. 1,
men saa fik vi fremme
derom senere. Men man du
dog var klar over at sige j.
hast Brev fra dig hast
skrevet hast Brev (et lille)
og Kert til dig. At Fri Weersaet
det deler j' altid lidt paa
Skiveenergien, naar man
mener at det er den anden
som "skylder". Siden j' sidst
skrev - det var kortet om en
Bedring - har vi atter haft
Tilbagefael, men nu igen
en absolut Bedring, selv om
den er saa aldeles minimal
saa er det dog Bedring; Hjertet
har det rigtig godt, men det vaer
er et fuldkommen nervøst
Sammenbrud, kun har ikke
Spor af Kræfter, kan ikke rejse sig

KILDER TIL DANSK KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

og i Sengen -- vordt er dog hende
 Sind tilstand, hende er saa den
 paa sin merest det lille Skind at det
 er fat og til Sind sigge, kan
 sled ingen Ting hende, kan ikke
 forme Afdene sig, vi maa
 stadi, lydelig, hende net at
 Mapple. Sten er sig tynak
 dykt med stakkel, De; hi
 fik jo en Sygeplejerske, men
 Aeldt hader hende og kan
 ikke tale om andet end
 om "hendes" Aendokab med
 Aeldt, det er jo saa glat
 sigt. Jo kan lige nu vordt
 deovre til Kaffe - miedre
 end i Time til Paralen og
 det er i dag en hy sileu og
 saa hende sidt, der maa
 spares paa hende hende
 paa Kaften. Christine kan
 den natte heller ikke, hi
 er mieds saa mieds saa hende
 daalt, kan udlaede alle
 Klagerne med Sygeplejersken
 Salume er fagrigt ikke hva
 vi kalder et danned Mied
 og kan jo ikke Smide, hende alle
 Avelsenhet nok til en saa
 vanskelt Pleje. Men mieds
 Fremgang, er der sel om den
 natte mieds.

Haa, glade, mied, det
 du kan saa get en serie og haa
 daadan et gott Reso, af Tette,
 ja Tette kan jo vordt mied
 jo vordt, hi, mied sildt Samme
 mied hende kan hi Aeldt sigge
 Fabel, der, hvor hi jo hende
 Turen hi ho so. -- alle kan
 vordt lild daalt, af Tardt og
 og Spne (Byggekorn) med Teder, mied
 i da, er hende da mied paa i lev
 tadt, alle er jo tappe. Nu haa
 i da ikke at det kan mied
 i mied med din serie af i ikke
 haa skene - a, i fortog der det
 daadan! mied hende der
 ikke at mied Teder kan jo
 lade saa miedt, spejede
 saa mied ikke haa der
 paa Rogen der gaar. Vi lide
 mied i en hende, gott Teder
 med Afdene, men det mied
 Aeldt slette og dits mied
 haa saa miedt, net.
 Jo kan gott fortaa, hi, hi, at
 du ikke tagt og til Spne, det
 mied do, vist vordt det lildt for
 feres forhaad at du - som hi
 altsaa jo - haa der; lildt til
 Haa i Aeldt er der do haa
 i Viden, det er do, saa forhaad
 miedt, hi, hi, hi, hi, hi, hi, hi
 haa der, hi, hi, hi, hi, hi, hi, hi
 paa Grot af hende "Tilstand"?

J er forfæddet; det af det for dig,
for selv om du ikke skreiver meget
om det, kan jeg forstå, hvad det
maa sige dig. Det er slemt
slemt, naa der er noget i Ujen
med Børnen.

De fremmide i Gaar var Klak
Gredning og Stemning som kom
i deres Bil for at tale med Rättern
om at paa Stemning paa hans
Kontor; det lykkedes, han blev
antaget til 1st September og
j sagde mig Ophold til ham.

De var saa sige og det var
saa morsomt og uellykket at
have dem; de var til Efter-
middags Kaffe, Aftensmat og
Aftenskaffe og det hele forløb
saa pænt. Puf og dykke var
her til Aftensmat, Christine
vilde først komme senere, da
de ikke alle vilde gaa paa en
Gang for hin var lagt til Ro.

Klak har været syg i Foråret
og var borte til at se saa
gammel ud, han slider vist
saa meget i det. Jeg tror ikke
din Hilsen kan have gjort
allud andet end godt, men
hvis maa ikke en Gang læse
sine Breve selv. Hvis bliver
haelt stødigt det skint, men
det er jo nødvendigt. - Se nu
om du kan tilgive mig mit
Småaleri. Maa jeg nogensinde
forbedre mig? Hvis du vil og lide mig